

URHEILU

TOTTA VAI TARUA?

Ajoiko Toivonen 1400 kilometriä turhaan?

* FC Jazzissa liigaa pelannut, nykyinen MuSa-valmentaja, Petri Toivonen ei ehtinyt matkustaa joukkueen mukana bussilla otteluun Rovaniemen Palloseuraa vastaan. Toivonen ei kuitenkaan jättänyt pois pelistä kyytiöngelman vuoksi, vaan lähti yksin omalla autolla kohti Rovaniemeä. Tarina kertoo, että itse pelissä Toivonen ei kuitenkaan saanut lainkaan peliaikaa. Jalkapalloilija ajoi yksin myös takaisin Poriin. Pitääkö paikkansa, "Topi"?

► – Kun pelasin Pietarsaaren Jarossa, jouduin autoilemaan pelien jälkeen öisin ja yksin Poriin. Siinä oli ihan tarpeeksi ajelamista. Tuollaiselle Rovaniemen reissulle en varmasti olisi edes lähtenyt.

– Tuskin näillä tapahtumilla on mitään yhteistä. Tämä tarina on ihan täysi loitsu, tarua.

Tunnetko kaupunkilegendaan? Kerro meille, selvitämme pitääkö se paikkansa. tapio.neva@satakunnankansa.fi

MINUN LAJINI

Ratsastus

EMMA-STINA VEHMANEN
Suomen lukioalaisten liiton hallituksen jäsen

► – Olen nelivuotiaasta lähtien harrastanut ratsastusta. Se on haastavaa, koskaan ei voi oppia kaikkea. Vaikka olen harrastanut jo 14 vuotta, aina tulee eteen jotain uutta.

– Kun olen ratsastamassa, keskittyminen menee sataprosenttisesti siihen. Kaikki muut stressaavat asiat jäävät pois mielestä.

– Kilpailin aktiivisesti peruskouluikäisenä, kävin ratsastamassa päivittäin. Sitten tuli parin vuoden tauko. Nykyään tämä on ihan harrastustasolla ajan puutteen vuoksi. Sisarellani on vuokra-ponni, jolla pyrin pari kertaa viikossa käymään ratsastamassa.

– Olin aika kilpailuhenkinen. Tavoitteet olivat kovat ja lähdin jokaiseen kilpailuun hakemaan voittoa. Jotkut virheet saattoivat harmittaa pidempäänkin, mutta yleensä pystyin kestämään tappiot. Lähinnä minua ärsytti, jos olin itse tehnyt virheen. Muiden paremmuuden pystyin hyväksymään.

Peli-into ei lopu

MITALISTI: Heidi Pakula on tyytyväinen pingispöytien värikehitykseen.

Porista vakituiseen työpaikan saanut Heidi Pakula voitti pöytätenniksen veteraanien SM-kisoissa Seinäjoella kultaa yli 40-vuotiaiden naisten sarjassa. Lisäksi hän sai hopeaa yli 45-vuotiaissa ja sekanelinpelissä yhdessä porilaisen Mika Myllärin kanssa.

Osastonsihteerinä sairaalassa työskentelevä Pakula ei murre paineen alla. Hän edustaa Pöytätennis Pori-83 -seuraa.

Mitä pöytätennis on opettanut sinulle?

– Joskus minulta kysyttiin, että olenko hyvä pelaamaan pingistä. Ihmettelin, että miten se muka voidaan tietää, kun en ole kertonut.

– Minulle vastattiin, että nimeäni on googlattu. En uskonut, että nettihakukoneesta voisi löytyä tietoja minusta, mutta sieltä löytyivät lähes kaikki saavutukseni.

– Eli opin periaatteessa googlaamaan pöytätenniksen avulla. Olen muutenkin saanut lajin kautta paljon tuttuja ja ystäviä, joita en muuten olisi saanut.

Ennen pöydät olivat vielä vihreitä, nyt ne ovat sinisiä. Kumpi on parempi?

– Ehdottomasti sininen. Pallo näkyy selvemmin, ja se on myös vähän makukysymys.

Saako pöytätennistä kutsua pingikseksi?

– Joidenkin kilpapelaaajien mielestä se on halventavaa, mutta ei se minua juurikaan haittaa.

Mikä on pöytätenniksen nykytilanne?

– Huonompi kuin ennen. Ennen pojat pelasivat armeijassa, sieltä tuli paljon harrastajia ja muutamia tosipelaajia.

– Ennen oli Sonja Grefberg ja muita kovia. Tennikseen tuli Jarkko Nieminen, uintiin Jani Sievinen. Tällaiset henkilöt tuovat lisää harrastajia, me tarvitsemme oman esikuvan, josta voidaan ottaa esimerkkiä.

– Nykyään monet lopettavat aikaisin ja tämä on monien mielestä sellaista pelailua ja läpsyttelyä.

Kuinka paljon kuntoa urheilumielessä pelaaminen vaatii?

– Treenasin 15-vuotiaana viisi kertaa viikossa. Kaikki viikonloput menivät tur-

Heikki Westergård/SK

Heidi Pakula on edelleen aina valmis pelaamaan ja kilpailemaan.

HEIDI PAKULA

- **SYNTYNUT:** 1963.
- **SEURA:** Por-83.
- **AMMATTI:** Sairaalan osastonsihteerini.
- **SAAVUTUKSIA 2011:** Veteraanien SM-kisoissa 40-vuotiaiden naisten sarjan voittaja, sekanelinpelin ja naisten 45-vuotiaiden kakkonen.

nauksissa. Piti lenkkeillä, uida ja kohottaa kuntoa.

– Parhaillaan tai pahimmillaan turnaukset kestivät aamuyhdeksästä iltayhdeksään. Pelasin joskus 13-, 15-, 17- ja 19-vuotiaiden sekä naisten sarjassa yhtä aikaa. Otteluita saattoi tulla parikymmentä päivän aikana.

Miten osastonsihteerin työ ja pöytätennis muistuttavat tosiaan?

– Molemmissa pitää sietää hektisiä tilanteita ja paljon painetta. Kun pöytätennistottelu on viimeisessä erässä tasan 10–10, ei saa alkaa hermoilla.

Pelasit kymmenen vuotta naisten

mestaruussarjassa pöytätennistä. Mikä oli salaisuutesi?

– Pikkusiskoni Johanna oli todella loistava pelaaja. Pärjäsin hänen varjollaan. Johanna voitti oman ottelunsa 3–0. Minun piti vain hoitaa omastani yksi erävoitto, niin peli oli käytännössä meidän. Voitimme parhaimmillaan kuitenkin vain hopeaa.

Miksi pidit kymmenen vuotta taukoa lajista?

– Sain kaksi lasta ja niin sanotut ruuhkavuodet tulivat. Ei ollut enää aikaa omille harrastuksille.

– Nyt lapset ovat jo sen verran vanhempia, että minulla on enemmän aikaa itselleni. Pelitaidohtan eivät katoa mihinkään, vaan ne muistuvat nopeasti. Kymmenen vuoden tauon jälkeen tarvitsin kuitenkin muutaman vuoden totuttelun.

* Pöytätennis Pori-83:n pelivuorot Porin urheilutalossa maanantaisin, keskiviikkoisin ja perjantaisin 15–17. Tiistaisin pelataan 15.30–17.30. Junioriohjausta tiistaisin ja perjantaisin.

AAPELI NEVALA

► SATAKUNNAN YLEISURHEILUTILASTO 2010, SEIVÄSHYPPY:

1. VÄLIMÄKI, Akseli, Noormarkun Nopsa 500
2. VÄLIMÄKI, Einari, Noormarkun Nopsa 450
3. VÄLIMÄKI, Artturi, Noormarkun Nopsa 450
4. VÄLIMÄKI, Heikki, Noormarkun Nopsa 440
5. VÄLIMÄKI, Jussi, Noormarkun Nopsa 400
6. VÄLIMÄKI, Eemeli, Noormarkun Nopsa 330
7. KALLIOMÄKI, Antti, Siikaisten Sisu (sd.) 320

Välimäki.

Viikon
poiminta